

หัวข้อเรื่อง	ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจลาออกจากงานของพนักงาน กรณีศึกษา : ภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง
นักศึกษา	นางสาวนฤมล จินดา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ประเสริฐ สิทธิจิรพัฒน์
หลักสูตร	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
คณะวิชา	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจลาออกจากงานของพนักงานกรณีศึกษา : ภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์การศึกษา 2 ประการ

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการในการลาออกของพนักงานภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจลาออกจากงานของพนักงานภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ผู้ศึกษาทำการรวบรวมข้อมูลจากพนักงานภาควิชาพยาธิวิทยา โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 516 คน ใช้ตารางสำเร็จรูปคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 222 คน สุ่มตัวอย่างตามความสะดวกโดยเก็บข้อมูลจากพนักงานทุกตำแหน่ง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ วิธีแจกแจงค่าความถี่ (Frequency Distribution), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยองค์การกับการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงาน โดยใช้สถิติเพียร์สันกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยในการตั้งใจลาออกสูงกว่าเพศหญิง มีอายุของพนักงานระหว่าง 31-35 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดม.6, ปวช., ปวส. มีรายได้ระหว่าง 10,000 -20,000 บาท มี

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี และมีสถานภาพโสด สาเหตุของการลาออกของพนักงานในภาพรวมนั้น เกิดจากปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นสาเหตุลำดับที่ 1 ด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานเป็นสาเหตุลำดับที่ 2 ด้านความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานเป็นสาเหตุลำดับที่ 3 ด้านนโยบายและการบริหารงานของบุคลากรเป็นสาเหตุลำดับที่ 4 และด้านค่าตอบแทนและผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องเป็นสาเหตุลำดับสุดท้าย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อแรกพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และสถานภาพการสมรสต่างก็มีผลต่อความตั้งใจลาออกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่สองพบว่าปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลาออกของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05